

BESZÁMOLÓ
a VTOSZ 2017. évi tevékenységéről

1. A VTOSZ formális működése

A Vízgazdálkodási Társulatok Országos Szövetsége 2017-ben a vonatkozó jogszabályoknak és a 2015-ben elfogadott, módosított Alapszabálynak megfelelően működött.

A 2017. évi rendes küldöttgyűlésre 2017. március 30-án került sor Gödön. A küldöttgyűlésen az Alapszabály szerinti napirendi pontok megtárgyalására került sor:

- beszámoló a VTOSZ 2016. évi működéséről,
- beszámoló a VTOSZ 2016. évi gazdálkodásról,
- a VTOSZ 2016. évi mérlegének elfogadása,
- a felügyelő bizottság jelentése,
- személyi kérdések: felügyelő bizottsági elnök és tagok megválasztása.
- a 2017. évi munkaterv elfogadása,
- a VTOSZ 2017. évi költségvetésének és tagdíjainak elfogadása.

Rendkívüli küldöttgyűlésre kerül sor 2017. szeptember 21-én, Gödön. Ezen a következő napirendi pontok szerepeltek:

- VTOSZ székhely változtatása,
- a VTOSZ megalakulásának 25. évfordulója rendezvényének anyagi támogatása,
- tájékoztató az állami tulajdonú közcélú vízgazdálkodási műveken végzett víztársulati beruházások vagyontérítésével kapcsolatos helyzetről,
- a közfoglalkoztatás várható helyzete.

A VTOSZ 2017. júliusában új helyre költözött: **Göd, Csokonai utca 22. szám alól Sződliget, Névtelen utca 1212/1. hrsz. alá.** Az új helyen az irodát a Duna-menti Regionális Vízműtől bérlti az Országos Szövetség, ahol az elhelyezés kedvezőbb, az irodában valamennyi rendezvény megtartására van elég hely. A székhelyváltogatás napirenden volt az elnökség 2017. augusztus 28-i ülésén, majd a 2017. szeptember 21-én megtartott rendkívüli közgyűlésen kerül elfogadásra. Ez az Alapszabály módosításával járt együtt. A módosított Alapszabály előterjesztésre került a Fővárosi Törvényszékhez.

2017. februárjában **Németh Gy. Géza** felügyelő bizottsági elnök és **Pados Lászlóné** felügyelő bizottsági tag lemondási szándékát jelezte. A VTOSZ jelölő bizottsága a 2017. március 30-i küldöttgyűlésre előterjesztést tett. Ennek alapján

- a felügyelő bizottság elnökének **Offenbächerné Imre Gabriella** küldöttet,
- a felügyelő bizottság tagjának **András László** és **Szücsné Gajdán Éva** küldöttet választotta meg a küldöttgyűlés.

A VTOSZ megalakulásának 25. évfordulója alkalmából ünnepi ülésre került sor 2017. szeptember 21-én, Gödön. Ennek keretében azok a kollégák, akik az elmúlt 25 évben vezető tisztséget töltöttek be az Országos Szövetségben oklevelet és emlékérmét kaptak.

VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULATOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

AZ EUROPEAN UNION OF WATER MANAGEMENT ASSOCIATIONS TAGJA

A VTOSZ elnöksége az Alapszabálynak megfelelően négy ülés tartott 2017-ben:

- 2017. január 12-én, Gödön,
- 2017. március 21-én, Gödön,
- 2017. augusztus 28-án, Sződligeten,
- 2017. december 6-án, Sződligeten.

Az elnökségi határozatok a VTOSZ honlapján nyilvánosságra kerültek.

A VTOSZ 2017. szeptember 21-22-én összevon vízitársulati igazgatói és főkönyvelői értekezletet tartott Gödön. Az értekezlet vezető témái a közfoglalkoztatás és a vagyontérítés voltak.

A VTOSZ eleget tett az állam felé előírt tájékoztatási kötelezettségeinek:

- megtette az előterjesztéseit a Fővárosi Törvényszékhez (személyi kérdések, székhelyváltoztatás),
- nyilvánosságra hozta mérlegét,
- eleget tett statisztikai jelentési kötelezettségének,
- teljesítette költségvetési kapcsolati kötelezettségeit.

2. Átfogó szakmai témák

A **vízitársulatok működésével** kapcsolatos tapasztalatokra döntően a társulatok küldöttgyűlési időszakában, azaz áprilisban és májusban van lehetőség. Változatlanul az a tapasztalat, hogy a legtöbb küldöttgyűlésre május második felében (sőt jellemzően utolsó hetében) kerül sor, gyakran egy napon négy-öt rendezvény. Ez meglehetősen megnehezíti a VTOSZ Elnökének dolgát, aki szeretne minél több küldöttgyűlésen részt venni.

A társulatok működésével kapcsolatos tapasztalatok vegyesek, szinte alig van olyan jellemző, amelyik valamennyi működő társulatra érvényes lenne. A hajdan volt 80 körüli vízitársulatból nagyságrendileg 30 kerül végelszámolásra és szűnt meg. A legnagyobb olyan térség, ahol sok társulat szűnt meg a Dél-Dunántúl. A még működő mintegy 50 társulatból valamivel több, mint 30 tagja a VTOSZ-nek, de ezek száma is fogy. A nagyságrendileg 50 működő társulat „túlélésre” rendezkedett be, azaz tevékenységét úgy szabályozta (korlátozta), hogy akkor is működőképes maradjon, ha nem lesz kedvező változás a társulatok megítélésében, működésének szabályozásában és finanszírozásában. Számos társulat alapoz még a közfoglalkoztatásra, a mezőgazdasági vízszolgáltatásra, a kisebb önkormányzati megbízásokra (pl. az önkormányzati vis major keretből végzendő munkákra). Nem jellemző az államtól (vízügyi igazgatóságtól) érkező megbízás, bár ilyenek azért előfordulnak. Beszűkültek a piaci keretek, a versenyhelyzetben elnyerhető munkák mennyisége csökken. A versenypiacon inkább azok a társulatok igyekeznek megmaradni, amelyek nem tagjai a VTOSZ-nek. Ezek a társulatok (vagy inkább már vállalkozó szervezetek) szigorú gazdálkodást folytatnak és esetenként még a VTOSZ tagdíjat is „sajnálják” kifizetni. Összességében középtávon az várható, hogy 40-45 társulat (vagy társulati alapon szervezett vállalkozó szervezet) marad életképes.

A **vízitársulatok átalakítása** évek óta napirenden lévő téma, csak éppen konkrét elképzelések, javaslatok nem születtek. A Kvassay Jenő Terv a vízügy fejlesztésének átfogó háttéranyagaként is csak érintőlegesen foglalkozik a vízitársulatokkal: szükségesnek tartaná egy „új típusú” vízitársulat kialakítását. A nem kellően körvonalazott elképzelésekhez képest a **Nemzeti Agrárgazdasági Kamara 2016. őszi konkrét javaslata** (*Nemzeti Vízgazdálkodási*

Cím: 2133 Sződliget, Névtelen utca 1212/1. hrsz. ♦ Postacím: 2132 Göd, Pf. 65.

Elnök: Szegedi Sándor ♦ Mobil: 06-30-950-9287 ♦ E-mail: szegedisandor01@gmail.com

Titkárság ♦ Telefon: 06-27-533-472 ♦ E-mail: vtosz.tk@tir.hu ♦ Honlap: www.tir.hu

VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULATOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

AZ EUROPEAN UNION OF WATER MANAGEMENT ASSOCIATIONS TAGJA

és *Vízhasznosítási Társulatok létrehozása*) lényeges előrelépést mutatott még akkor is, ha számos eleme (például éppen a feladatok finanszírozása) nem volt kellőképpen kidolgozva. Az anyagra válaszul kidolgozott VTOSZ anyag éppen ezeket a hiányosságokat igyekezett orvosolni. A NAK ezzel kapcsolatos szakmai vitája (2016. november 18.) ha nem is hozott döntést, de legalább nyilvános vitát tett lehetővé.

Ezt követően joggal lehetett abban bízni (figyelembe véve a szakmai egyeztetéseket is), hogy 2017. tavaszára lesz elmozdulás az ügyben. A NAK új javaslata (*Koncepció a nem állami tulajdonú vízgazdálkodási művek tulajdoni, üzemeltetési és finanszírozási problémáinak megoldására a mezőgazdaság vízbiztonságának megteremtése érdekében*) bár mutatott némi előrelépést a harmadlagos (volt üzemi) vízgazdálkodási művekkel kapcsolatos súlyos problémák felismerése tekintetében, a finanszírozás kérdésében lényeges visszalépést mutatott. Az volt a javaslatuk, hogy **a harmadlagos művek üzemeltetésével kapcsolatos finanszírozást is teljes mértékben vállalja magára az állam**, a gazdáknak semmit se kelljen fizetniük. A Belügyminisztérium és az Országos Vízügyi Főigazgatóság azonban ezt a megoldást élesen ellenezte, így ismét patt helyzet állt elő. Nyilván a VTOSZ szakmai véleményében sem lehetett más: az érdekelteknek valamilyen módon anyagilag is hozzá kell járulniuk a vízkár-elhárítási feladatok megoldásához. Elkészült két háttéranyag is:

- *A mezőgazdaság vízbiztonságának megteremtése, nemzeti vízgazdálkodási és vízhasznosítási társulatok létrehozás.*
- *Harmadlagos művek számbavétele, állapotfeltárása, fenntartása, rekonstrukciója.*

Mivel az érintett szervezetek közös álláspontjának kialakításában nem volt előrelépés, a VTOSZ a **Kormány**nál és a **Miniszterelnökség**nél kezdeményezte az egyeztetést. **Kis Miklós Zsolt**nak, a Miniszterelnökség Agrár-vidékfejlesztési Államtitkárságának vezetője kezdeményezésére konzultáció volt 2017. május 9-én, az Államtitkárságon **dr. Mezei Dávid** helyettes államtitkár vezetésével, a VTOSZ és a NAK illetékes vezetőinek részvételével. Ezen megállapodás született arról, hogy a VTOSZ, a NAK és a MAGOSZ közös anyagot készít a területi vízgazdálkodással kapcsolatban és ezt előterjesztik a Belügyminisztérium Közfoglalkoztatási és Vízügyi Helyettes Államtitkárságával. A VTOSZ Elnöke erről konzultált is **dr. Hoffmann Imre** helyettes államtitkárral.

A NAK és a MAGOSZ részéről azonban nem történt érdemi lépés, így a VTOSZ kezdeményezte a tárgyalást és elkészített egy tárgyalási javaslatot is. **A MAGOSZ részéről éles elutasítás volt a válasz, a NAK pedig a közelgő tisztújítására való tekintettel zárkózott el.**

Ezt követően a VTOSZ az **önkormányzatokkal együttműködve** kívánt megoldást találni és megkereste az önkormányzati szövetségeket. A témában érintett önkormányzatok pozitívan reagáltak és képviselőjük részt is vett a VTOSZ-nél 2017. november 9-én megtartott konzultáción. Bár ennek folytatásában is megállapodtak a résztvevők, két alapvető probléma azonban már az első megbeszélésen is markánsan megfogalmazódott:

- a vízitársulati tevékenység szabályozásához és így a területi vízgazdálkodási feladatok megoldásához, finanszírozásához politikai akarat szükséges,
- a települési önkormányzatok általában nem rendelkeznek elégséges forrással ezeknek a külterületi feladatoknak a megoldásához és egy saját hatáskörű forrásbővítés (pl. helyi adó, földadó) kivetése is nehezen oldható meg.

VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULATOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

AZ EUROPEAN UNION OF WATER MANAGEMENT ASSOCIATIONS TAGJA

A **közfoglalkoztatás** számos víztársulat esetében a fő menekülési útvonal. A nehezedő körülmények és a csökkenő foglalkoztatotti létszám ellenére azok a társulatok, ahol a közfoglalkoztatási valamilyen módszere kialakult eléggé ragaszkodnak ehhez a lehetőséghez. A fő problémát nyilván az jelenti, hogyan lehet finanszírozni a közfoglalkozáshoz közvetlenül kapcsolódó, de az állam felé el nem számolható költségeket. Az települési önkormányzatok bevonása ebbe a finanszírozási körbe jó megoldás. Ezzel kapcsolatban korábban a BM-nek voltak olyan „aggodalmai”, hogy többféle szabálytalanság is tapasztalható (kettős finanszírozás, munkaerő kölcsönzés), azonban a VTOSZ és néhány érintett társulat szakszerű fellépése nyomán ez mára megszűnt. A közfoglalkoztatást a tevékenységbe jól beépítő társulatok aggodalma tehát az, hogy a közfoglalkoztatási lehetőségek tovább romlanak, a lehetséges létszámkeretek csökkennek.

A **vagyontérítéssel** kapcsolatos szövetségi munka 2014-ig vezethető vissza. A vízgazdálkodási törvény, a víztársulati törvény és más jogszabályok 2013. decemberi módosítását követően kellett átadni a társulatoknak az állami tulajdonú műveket a vízügyi igazgatóságoknak vagyongézelésre. Ekkor keletkezett az a probléma: mi legyen azokkal a beruházásokkal, amelyeket a társulatok EU támogatással és saját erőből végeztek, aktiváltak, így a társulati vagyont képezik, így ingyenes átadásuk nem lehetséges. 2014-ben a konzultációk arról szóltak, hogy aláírják-e az érintett társulatok a birtokbaadási jegyzőkönyveket és hogy egyáltalán mekkora összeget tesz ki az a művekben megtestesülő vagyon, amelynek az ellenértékét követelik.

2015 elejére az a helyzet alakult ki, hogy **számos víztársulat** térítés (vagy annak kilátásba helyezése) nélkül **megtagadta az átadást**, mást társulatok pedig csak **jogfenntartó nyilatkozattal** lettek volna hajlandók aláírni a birtokbaadási nyilatkozatot, ami a vízügyi igazgatóságok számára volt elfogadhatatlan. A 2015. márciusában megválasztott új VTOSZ vezetésnek tehát ezzel a súlyos problémával kellett szembenéznie.

A 2015. nyarán folytatódó jogi egyeztetések egyértelművé tették: **meg lehet találni a jogi alapokat** arra, hogy a társulatok jogos vagyontérítési követelése megalapozottak legyenek. Az OVF a Magyar Nemzeti Vagyongézelő Zrt-nek az egyeztetésbe történő bevonásával kívánta kezelni a helyzetet. Arra törekedtek, hogy az állami tulajdonú művek birtokbaadását (OVF érdeke) a vagyontérítéstől elválasszák és utóbbiban az MNV Zrt. egyeztessen a VTOSZ-szal és a társulatokkal. Ezek az egyeztetések meg is kezdődtek, azonban nem mutatkozott érdemi előrehaladás.

A VTOSZ úgy határozott, hogy 2016. februárjában minden érintett meghívásával szervez **konzultációt a helyzet tisztázására**. Sajnos ezen az értekezleten az Országos Szövetség jogi álláspontjával kapcsolatban jogi ellenérvek nem hangzottak el, így további jogértelmezéssel kapcsolatos levelezésre került sor az MNV Zrt-vel. 2017-re azonban a jogi érvek elfogyni látszódtak, ezért az MNV Zrt. „bekeményített”. A további jogvita helyett ahhoz kötötte a vagyontérítést, hogy **a víztársulatok indítsanak peres eljárásokat és majd a jogerős bírósági döntés alapján fizet**. Ezzel párhuzamos előtérbe került, hogy követeléskezelő bevonásával (azaz faktorálással) oldják meg a társulatok a helyzetet. Jelentkezett is a VTOSZ-nél olyan követeléskezelő szervezet, amely az ügyleteket mindenki számára elfogadható módon lebonyolította volna, azaz a vagyoni követelés jelentős részét kifizette volna a társulatoknak.

VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULATOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

AZ EUROPEAN UNION OF WATER MANAGEMENT ASSOCIATIONS TAGJA

Sajnos 2017. nyár végére ezek a remények szertefoszlni látszódtak. A pozitívan reagáló követeléskezelő kihátrált az ügyből, egy másik szervezet pedig a „történet” megismerését követően nem is reagált érdemben. Így **csekély a remény arra, hogy faktorálással az ügy megoldható.** Ugyanakkor az is egyértelművé vált, hogy **az MNV Zrt-vel szembeni peres eljárások**, amelyeket valamennyi érintett víztársulatnak egyenként kellene elindítania, általában **meghaladják az érintett társulatok anyagi és szakmai lehetőségeit.** Ezzel párhuzamosan felvetődött a vízügyi igazgatóságokkal kapcsolatos nyitott birtokbaadási folyamatok lezárása is. A jelenlegi helyzetben tehát a vagyontérítés ügye bizonytalan vagy inkább vesztesre áll.

A VTOSZ már korábban megvizsgálta **együttműködési lehetőségét a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságával** azt követően, hogy a vízügyi hatósági feladatokat a katasztrófavédelem vette át. Egyeztetések és több hónapos előkészítő munka után 2016. februárjában került sor a Főigazgatósággal való együttműködés megállapodásának aláírására. Szó volt akkor konkrét témákban történő együttműködésről is, azonban ez a Főigazgatóságon zajló személyi változások miatt nem jött létre. 2017-ben új főigazgató került kinevezésre a Főigazgatóság élére: **dr. Góra Zoltán** vezérőrnagy került kinevezésre. A főigazgatónál tett elnöki látogatás során megerősítették az együttműködési szándékot és konkrét témákban történő együttműködés lehetőségét. A VTOSZ-nek az volt a javaslata, hogy a harmadlagos művek számbavétele, állapotfeltárása, fenntartása, rekonstrukciója álljon az együttműködés középpontjában. Sajnos konkrét együttműködésre 2017-ben sem került sor.

A vízgazdálkodás miniszteriális irányításának széttagoaltsága, mint negatív tapasztalat az egyik oldalon, a gazdasági kamarák hatékony működése, mint pozitív példa a másik oldalon arra indította a VTOSZ vezetését, hogy vizsgálja meg egy **vízügyi ágazati kamara** létrehozásának lehetőségét. Elkészült egy háttér tanulmány, amely általánosan mutatja be a gazdasági kamarák tevékenységét. Kitér azokra a lehetőségekre is, amelyek mentén egy vízügyi ágazati kamara megalakítható lenne. A témában a VTOSZ elnöke egyeztetett dr. Hoffmann Imre közfoglalkoztatási és vízügyi helyettes államtitkárral, majd nem kormányzati vízügyi szervezetek vezetőivel. Ezt követően kerül megfogalmazásra egy, a témakör bemutató anyag. A nem kormányzati vízügyi szervezetek vezetőivel 2017. decemberében konzultációra is sor került ezen elképzelések alapján. A téma 2018-ban folytatásra érdemes.

3. Elnöki szintű egyeztetések

A víztársulatok elvileg a Belügyminisztérium Közfoglalkoztatási és Vízügyi Helyettes Államtitkárságához tartoznak, azonban ez direkt módon sehol sincs rögzítve. Áttételesen, elsősorban közfoglalkoztatási témában van közvetlen kapcsolat a Helyettes Államtitkárság és a VTOSZ (praktikusan annak vezetői: **dr. Hoffmann Imre** helyettes államtitkár és **Szegedi Sándor** elnök) között. Jogszabály csak azt mondja ki, hogy a vízügyi igazgatóságok szakmai felügyeletet gyakorolnak a víztársulatok felett, de a közfoglalkoztatás tekintetében nyilvánvalóan a Kormányhivataloknak is van ilyen jogkörük.

Mindenesetre az látszik, hogy folyamatos kapcsolat van a VTOSZ Elnöke és a BM Közfoglalkoztatási és Vízügyi Helyettes Államtitkára között, ami rendszeres levélváltásban, kölcsönös tájékoztatásban és személyes találkozásokban is megnyilvánul. Egyes esetekben a VTOSZ Elnöke dr. Pintér Sándor miniszter is megkeresi, főleg levélben, de voltak már személyes találkozások is.

VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULATOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

AZ EUROPEAN UNION OF WATER MANAGEMENT ASSOCIATIONS TAGJA

Nincs folyamatos kapcsolat az Országos Vízügyi Főigazgatóság Főigazgatójával, nyilvánvalóan azért, mert az OVF-nek nincs semmiféle jogosítványa a VTOSZ működésével kapcsolatban. Megkeresésekre, szakmai kérdésekben viszont rendszeres a kapcsolat **Kolossváry Gábor** OVF főosztályvezetővel, aki részt is szokott venni a VTOSZ rendezvényein.

Már korábban kialakult a kapcsolat a **Köztársasági Elnöki Hivatallal** (**dr. Áder János** köztársasági elnök személyesen is fogadta **Szegedi Sándor** VTOSZ elnököt) és ügyek mentén van egy laza együttműködés. Azt azonban látni kell, hogy a Köztársasági Elnök főleg a nemzetközi környezetvédelmi ügyekben erős és gyakorlatilag nincs semmilyen ráhatása a hazai vízgazdálkodásra, annak környezetvédelmi vonatkozásaira sem. A hazai környezetvédelemnek a Földművelésügyi Minisztérium a letéteményese, azonban az illetékes államtitkárral nincs a VTOSZ-nek kapcsolata.

Azok a szervezetek, amelyekkel szakmai egyeztetéseket követően elő kellene készíteni egy politikai döntést, lassan mozdulnak és körülményes a velük való egyeztetés. A VTOSZ ezért arra kényszerült, hogy **kormányzati szinten** kezdeményezzen továbblépést. Ezért került sor arra, hogy **Orbán Viktor** miniszterelnöknek, **Lázár János** Miniszterelnökséget vezető miniszternek írt a VTOSZ Elnöke. Ennek lett a hatása, hogy a Miniszterelnökség Agrár-vidékfejlesztési Államtitkársága rákényszerült arra, hogy a területi vízgazdálkodás és a vízitársulati működés kérdéseiben konzultációt hívjon össze, azonban ezt követően az érintett szervezetek ismét fékezően léptek fel.

A **Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával** évek óta folyik egyeztetés. A rossz emlékü törvénymódosítási előterjesztést követően viszonylag normalizálódtak a kapcsolatok. Egyértelműen jó munkakapcsolat alakult ki **Iffjú Hubai Imre** alelnök és **Szegedi Sándor** elnök között, továbbá a NAK Agrár-környezetgazdálkodási, vízgazdálkodási és innovációs osztályával (**Balla Iván** vezetésével). Magas szintű egyeztetések is voltak **Jakab István**nal, a MAGOSZ elnökével (a Parlament alelnökével). Ezek az egyeztetések azonban sajnos nem eredményezték azt, hogy egy konszenzusos (kormány) előterjesztés jöjjön létre a területi (mezőgazdasági) vízgazdálkodási problémák rendezésére, a feladatok finanszírozására, a vízitársulatok kormányzat által is elismert helyének és szerepének megtalálására.

Az előzőekben leírt kudarcok sarkallták a VTOSZ vezetését arra, hogy két másik irányban is keressen kitörési pontot. A települési önkormányzatokra nagy súly nehezedik a külterületi vízgazdálkodási művel (a harmadlagos művek) fenntartásával, üzemeltetésével kapcsolatban. Ugyanakkor jó együttműködések is kialakultak a vízitársulatokkal a közfoglalkoztatás területén. Így a települési önkormányzatok természetes szövetségei lehetnek a vízitársulatoknak. Ha anyagi erejük nem is nagy, erkölcsi súlyuk – már csak számuk miatt is – jelentős. Így egy ígéretes kitörési pont lehet az önkormányzati szövetségekkel való konzultáció, azzal együtt, hogy még ennek az útnak nagyon az elején van a VTOSZ.

Egy vízügyi ágazati kamara jól összegyűjthetné azokat a szétforgácsolódott erőket, amelyek az ország nagyszámú vízgazdálkodási szervezetében még megvannak. Sajnos a „gyanús” vízügy „ledarálása” és elfoglalása kormányokon átívelő folyamat és tulajdonképpen már a rendszerváltáskor elkezdődött. Egy olyan kamara, amely összefogná a vizes szervezeteket, erőt tudna felmutatni és érdemi érdekképviselőre lenne képes. A nem kormányzati szervezetek vezetőivel a konzultációt folytatni kell.

VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULATOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

AZ EUROPEAN UNION OF WATER MANAGEMENT ASSOCIATIONS TAGJA

4. Merre tovább?

Mára már egyértelműen ki lehet jelteni, hogy megváltozott a Vízgazdálkodási Társulatok Országos Szövetségének tevékenysége. Erős érdekképviselőre nincs lehetőség és nincsenek napi szakmai egyeztetések sem. Abban az időszakban, amikor egy minisztérium határozott elképzelésekkel rendelkezett a területi vízgazdálkodási problémák kezelésében és ennek volt olyan részlege (főosztálya, osztálya), amelyik megkapta az ehhez szükséges hatáskört és anyagi erőforrást, még volt arra lehetőség, hogy a VTOSZ egyeztetéseket folytasson, akár érdekképviselői munkát is végezzen. Akkor még értelmezhető volt, hogy a vízitársulati tagdíj a tevékenység állami elismerésének egyfajta ellenértéke.

Mára ez a kép teljesen megváltozott. A területi (mezőgazdasági) vízgazdálkodásnak nincs minisztériumi gazdája. A Belügyminisztérium és az OVF ebben nem érdekelt. A Földművelésügyi Minisztériumnak sem szakmai, sem anyagi ereje nincs érdemi mezőgazdasági vízgazdálkodási koncepció kialakításához, véghezviteléhez. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara időnkénti helyes szakmai meglátásai után populista intézkedéseket szorgalmaz. A Miniszterelnökség Agrár-vidékfejlesztési Államtitkársága olyan fejlesztéseket támogat, amelyek nem viszik érdembe előre a magyar agráriumot.

A VTOSZ-nek ebben a helyzetben az a szerepe, hogy kitörési pontokat keressen és találjon a területi vízgazdálkodás szakmai, szervezeti és finanszírozási problémáinak megoldásához. A VTOSZ-en kívül jelenleg nincs más szervezet, amelyik ezt a fontos feladatot felvállalná.

Szödliget, 2018. február 22.

Szegedi Sándor
elnök

